

■ **LEGAL**PARTNER

FILIPCZYK KARABASZ ŻEBRYK
SPÓŁKA PARTNERSKA RADCÓW PRAWNYCH

Wydarzenia prawne

Niepełnosprawni mogą pracować dłużej	3
Problem z terminowymi umowami o pracę	3
Zmiany w oskładkowaniu umów zlecenia	4
Nie będzie zakazu handlu w niedzielę	4
Nowa ustawa o funduszu sołeckim	4

Z orzecznictwa

Niewskazanie Pesel nie uzasadnia zawieszenia postępowania	5
Kara za niewskazania kierującego zgodna z Konstytucją	5
Straż miejska nie może oskarżać o niewskazanie sprawcy	6
Skutki braku cofnięcia pozwu po spełnieniu roszczenia	6
Skuteczność doręczeń przez e-mail	7
Jeden PCC przy hipotece łącznej	8
Wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu pojednawczym	8

W celu otrzymywania bezpłatnego Newslettera Kancelarii **LEGALPARTNER** Filipczyk KarabasZ Żebryk Spółka Partnerska Radców Prawnych należy odwiedzić stronę Kancelarii www.legalpartner.pl, a następnie w lewym dolnym rogu wskazać adres e-mail, na który życzą sobie Państwo otrzymywać Newsletter Kancelarii.

Niepełnosprawni mogą pracować dłużej

Na skutek wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 czerwca 2013 roku w sprawie czasu pracy osób niepełnosprawnych w Senacie przygotowano projekt nowelizacji

ustawy o rehabilitacji społecznej i zawodowej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz.U. 2011/127/721 z późn.zm.). W obecnym stanie prawnym czas pracy osób z umiarkowanym albo znacznym stopniem niepełnosprawności co do zasady wynosi 8 godzin dziennie i 40 godzin tygodniowo, natomiast krótsze wykonywanie obowiązków (7 godzin dziennie i 35 godzin tygodniowo) jest możliwe, ale po przedstawieniu zaświadczenia od lekarza, które będzie stwierdzało zasadność skróconego czasu pracy. Przepis art. 15 ust. 2

ustawy regulujący powyższą kwestię został uznany przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją i przestanie obowiązywać 9 lipca 2014 roku.

Projekt nowelizacji przygotowany przez komisję senacką przewiduje możliwość wydłużenia czasu pracy osobom niepełnosprawnym, ale po uprzednim okazaniu zaświadczenia lekarskiego, o które ubiegać się może zarówno pracownik, jak i pracodawca. Komisja senacka w proponowanym projekcie dała także możliwość zakwestionowania wydanego zaświadczenia w terminie 7 dni poprzez złożenie wniosku do Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy o przeprowadzenie ponownego badania i wydania nowego zaświadczenia. Wniosek o wydanie nowego zaświadczenia będzie składany za pośrednictwem lekarza, który wydał zakwestionowany dokument.

Źródło – www.senat.gov.pl

[aa]

Problem z terminowymi umowami o pracę

W odpowiedzi na zapytanie Sądu Rejonowego w Białymstoku Europejski Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że niedopuszczalnym jest

dwutygodniowy okres wypowiedzenia dla osób zatrudnionych na czas określony w wypadku, gdy staż ich pracy, a także obowiązki im powierzone, nie różnią się od tych, które wykonują osoby zatrudnione na stałe.

Zgodnie z aktualnymi przepisami osoby, które zatrudnione są na czas określony dłuższy niż 6 miesięcy może zgodnie z umową obowiązywać dwutygodniowy okres wypowiedzenia umowy o pracę (art. 33 k.p.).

Natomiast osobom zatrudnionym na czas nieokreślony termin wypowiedzenia wynosi nawet 3 miesiące (art. 36 ust. 2 k.p.). Stanowisko ETS będzie wiązało się z koniecznością podjęcia prac w kierunku zmiany przepisów Kodeksu pracy. Propozycją Komisji Europejskiej jest wprowadzenie jednego rodzaju umów o pracę, zamiast podziału na „stałe” i okresowe. Natomiast resort Pracy i Polityki Społecznej chce ograniczyć czas trwania umów okresowych poprzez określenie maksymalnego czasu ich trwania. Celem przedstawionych propozycji jest zmniejszenie dyskryminacji osób zatrudnionych na czas określony.

Źródło – www.curia.europa.eu

[aa]

Zmiany w oskładkowaniu umów zlecenia

Zapowiadana zmiana w oskładkowaniu umów zlecenia dochodzi do skutku.

W dniu 4 marca 2014 roku

Rada Ministrów przyjęła projekt nowelizacji ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i niektórych innych ustaw. Zgodnie z projektem, osoby zatrudnione na umowę zlecenia (bez względu na liczbę zleceń) będą miały obowiązek odprowadzać składki na ubezpieczenie społeczne przynajmniej od wartości płacy minimalnej. Wprowadzane zmiany będą głównie dotyczyć osób zatrudnionych na dwie lub więcej umów zlecenia, gdyż do tej pory osoby takie odprowadzały pełne składki wyłącznie od jednej z umów (w praktyce była to umowa objęta niższym wynagrodzeniem), zaś od pozostałych

umów wyłącznie składkę na ubezpieczenie zdrowotne.

Po zmianie składki będą pobierane od jednej umowy (której wartość jest równa lub przekracza pensję minimalną) albo od kilku umów (których łączna wartość jest równa lub przekracza wynagrodzenie minimalne).

Dodatkowo nowelizacja ustawy zakłada, aby wynagrodzenia rad nadzorczych zostały objęte obowiązkowymi składkami emerytalno-rentowymi bez względu na to, czy członkowie rad mają inny tytuł do ubezpieczeń społecznych oraz bez względu na fakt pobierania emerytury lub renty. Podstawą wymiaru składek członków rad nadzorczych stanowiłoby ich wynagrodzenie z tytułu obowiązków członka rady. Płatnikiem tych składek byłby podmiot, w którym działa rada nadzorcza.

Źródło – www.kprm.gov.pl

[gw]

Nie będzie zakazu handlu w niedzielę

Posłowie odrzucili dwa projekty nowelizacji Kodeksu pracy, który zakładał wprowadzenie generalnego zakazu pracy w handlu w niedzielę oraz ograniczenie sprzedaży na

stacjach benzynowych. Obecnie zakaz pracy obowiązuje

jedynie, gdy w ten dzień tygodnia przypada święto.

Projektodawcy chcieli ograniczyć zakaz handlu argumentując, że praca w niedzielę szkodzi rodzinie, gdyż w handlu zatrudnione są głównie kobiety. Stoją na stanowisku, że obecne rozwiązania nie zapewniają pełnej integracji z rodziną.

Źródło – www.sejm.gov.pl

[as]

Nowa ustawa o funduszu sołectkim

Senat przyjął nową ustawę o funduszu sołectkim. Przepisy ustawy pomogą realizować w sołectwach projekty wybrane na

podstawie decyzji mieszkańców. Ustawa podnosi o 10 proc. wsparcie z budżetu państwa dla projektów

realizowanych z funduszu sołectkiego. W przypadku realizowania inwestycji z funduszy sołectkiego gminy mogą liczyć na zwrot z kasy państwa od 10 do 30 proc. inwestycji. Dopuszcza się wspólną realizację projektów przez kilka sołectw z jednej gminy.

Źródło – www.senat.gov.pl

[as]

Niewskazanie Pesel nie uzasadnia zawieszenia postępowania

Sąd Najwyższy w uchwale z 26 lutego 2014 roku (III CZP 137/13) uznał, że przed doręczeniem

pozewu i rozpoczęciem rozprawy sąd nie może zawiesić postępowania na skutek niewskazania przez powoda danych pozwalających na ustalenie numeru PESEL. Natomiast po rozpoczęciu rozprawy zawieszenie postępowania na tej podstawie może nastąpić tylko wtedy, gdy uzyskanie danych umożliwiających ustalenie wskazanych numerów nie jest możliwe.

W zagadnieniu prawnym, będącym podstawą podjęcia

uchwały, Sąd przed skierowaniem sprawy na rozprawę zawiesił postępowanie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. w zw. z art. 208 [1] k.p.c. wskazując, że powód mimo wezwania nie podał w wyznaczonym terminie danych umożliwiających ustalenie numeru PESEL pozwanych. Zgodnie z powołanymi przepisami Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli na skutek braku lub wskazania złego adresu powoda, albo niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego, lub danych pozwalających sądowi na ustalenie numerów PESEL, lub niewykonania przez powoda innych zarządzeń, nie można nadać sprawie dalszego biegu.

Źródło – www.sn.pl

[ek]

Kara za niewskazanie zgodna z Konstytucją

Wyrokiem z 12 marca 2014 r. (sygn. akt: P 27/13) Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 96 ust. 3 Kodeksu wykroczeń jest zgodny z art. 2

Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 42 ust. 1 Konstytucji.

Przepis art. 96 ust. 3 Kodeksu wykroczeń stanowi, że karze grzywny podlega ten, kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Zgodnie zaś z przepisem z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że

pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę czemu nie mógł zapobiec.

Przez niewskazanie rozumiemy zarówno udzielenie odpowiedzi negatywnej, brak udzielenia informacji w ogóle, jak też informację, że właściciel nie wie, kto kierował jego pojazdem. Organem uprawnionym w pełnym zakresie do kontroli ruchu drogowego jest Policja, a częściowo uprawnienia te przysługują także Straży Miejskiej.

W praktyce przepis art. 96 ust. 3 Kodeksu wykroczeń jest stosowany, gdy dojdzie do przekroczenia prędkości ujawnionej przez fotoradar. Właściciel pojazdu winien wskazać kierowcę, pod rygorem ukarania grzywną. Zdaniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód regulacja ta mogła naruszać wymóg zachowania przez ustawodawcę proporcjonalności i adekwatności sankcji za czyn. W celu zbadania konstytucyjności wymienionego wyżej przepisu

Sąd ten zwrócił się z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego.

Sprawa była rozpatrywana w pełnym składzie Trybunału Konstytucyjnego przez 15 sędziów, z czego trzech sędziów zgłosiło zdanie odrębne.

Mandat za niewskazanie osoby, której został powierzony pojazd wynosi do 500 zł, a jeżeli właściciel pojazdu go nie przyjmie i sprawa trafi do sądu, kara grzywny może być orzeczona w granicy do 5000 zł.

Źródło – www.trybunal.gov.pl

[jk]

Straż miejska nie może oskarżać o niewskazanie sprawcy

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 12.12.2013 r. pod sygn. akt III KK 431/13 uznał, że Straż Miejska

(Gminna) na podstawie art. 129b ust. 3 pkt 7 ustawy Prawo o ruchu drogowym jest uprawniona do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu udzielenia informacji, kto we wskazanym terminie użytkował pojazd, jednakże nie posiada uprawnień oskarżyciela publicznego do występowania z wnioskiem do sądu o ukaranie za wykroczenie polegające na niewskazaniu tej informacji, stypizowane w art. 96 § 3 Kodeksu

wykroczeń.

Zgodnie z art. 17 § 1 Kodeksu postępowaniach w sprawach o wykroczenia oskarżycielem publicznym we wszystkich sprawach o wykroczenia jest Policja, chyba że ustawa stanowi inaczej. Straż Miejska lub Gminna ma wprowadzić prawo żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, kto w czasie popełnienia wykroczenia pojazd użytkował, ale gdy się takiej osoby nie wskaże, nie ma prawa składać do sądu wniosku o ukaranie, ani tym bardziej występować przed sądem jako oskarżyciel publiczny w takich sprawach.

Źródło – www.sn.pl

[jk]

Skutki braku cofnięcia pozwu po spełnieniu roszczenia

Zgodnie z uchwałą podjętą przez Sąd Najwyższy w dniu 26 lutego 2014 r., wydaną pod sygn. akt III

CZP 119/13, jeżeli powód po spełnieniu świadczenia przez pozwanego po doręczeniu pozwu nie cofnął pozwu, sąd oddala powództwo.

Powyższe orzeczenie zostało wydane na tle zagadnienia prawnego, czy w razie wyegzekwowania w całości wierzytelności na podstawie tytułu wykonawczego w

postaci nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc na skutek wniesienia sprzeciwu, sąd rozpoznający sprawę powinien zasądzić objętą nim nadal sporną wierzytelność, w sytuacji, gdy w chwili wniesienia pozwu powództwo było zasadnym, czy też oddalić powództwo. Wątpliwości sprowadzały się w istocie do ustalenia, jak powinna brzmieć prawidłowa sentencja orzeczenia wydanego w sprawie, w której w toku postępowania doszło do wyegzekwowania całości dochodzonego roszczenia, przy uwzględnieniu przepisów odnoszących się do nienależnego świadczenia. Pierwsze możliwe

rozwiązanie to uwzględnienie powództwa i zasądzenie kwoty objętej żądaniem pozwu. Drugie to oddalenie powództwa z uwagi na wygaśnięcie roszczenia. W orzecznictwie sporadycznie pojawiają się także wyroki zasądające uiszczone należności opatrzone zastrzeżeniem, że świadczenie zostało już wyegzekwowane.

Rozważane było również rozwiązanie przyjęte w art. 355 § 1 k.p.c. Zgodnie z treścią tego przepisu sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. W niniejszej sprawie nie wystąpiła pierwsza ze wskazanych przesłanek, albowiem pozew nie został cofnięty. Co do istnienia drugiej przesłanki wymienionej w art. 355 § 1 k.p.c. również należało odnieść się negatywnie. Poprzez wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany wdał się w spór, co skutkowało koniecznością merytorycznego rozpoznania sprawy.

W konsekwencji Sąd Najwyższy uznał, że wydanie orzeczenia nie stało się zbędne nawet mimo wyegzekwowania spornego świadczenia. Omawiany przepis konstruuje bowiem podstawę do umorzenia postępowania z przyczyn formalnych, zaś kwestia uregulowania długu należy do sfery materialnoprawnej.

Wobec powyższego zasądzenie już wyegzekwowanej kwoty w przedmiotowym układzie procesowym umożliwiłoby wierzycielowi ponowne jej ściągnięcie, a dłużnikowi nie przysługiwałyby żadne środki prawne pozwalające na uniknięcie kolejnej egzekucji. Ponadto świadczenie wyegzekwowane na mocy prawomocnego orzeczenia sądowego nigdy nie mogłoby zostać uznane za nienależne, przez co pozwany nie mógłby dochodzić zwrotu uzyskanej przez powoda kwoty z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia.

Rozważanie przy tym, jako swoistego remedium na opisane powyżej problemy, zamieszczenia w takim wyroku wzmianki, że świadczenie nim objęte zostało już wyegzekwowane, nie ma normatywnego umocowania; możliwości zamieszczenia takowej wzmianki nie przewiduje żaden z przepisów k.p.c.

We wszystkich stanach faktycznych, na gruncie których jak do tej pory Sąd Najwyższy wypowiadał się o nienależności świadczenia, zachodziła sytuacja wadliwości kauzy, podczas gdy w postępowaniu toczącym się w niniejszej sprawie istniała prawidłowa *causa obligandi*. Pierwotnym źródłem zobowiązania była tu bowiem umowa stron, nie zaś orzeczenie sądowe, co przemawia za odmiennością niniejszej sprawy od rozpoznawanych dotychczas przez Sąd Najwyższy.

Źródło – www.sn.pl

[ptw]

Skuteczność doręczeń przez e-mail

ZAMÓWIENIA
PUBLICZNE

Wydruk ze skrzynki nadawczej potwierdza, że e-mail z oświadczeniem woli został przesłany. W celu obalenia twierdzenia adresat musiałby

przedstawić dowody przeciwne – wynika z niedawnego wyroku Krajowej Izby Odwoławczej (wyrok z dnia 11 lutego 2014 roku, sygn. akt KIO 110/14).

KIO swój wyrok oparła na wynikającej z art. 61 Kodeksu cywilnego teorii doręczeń. Zgodnie bowiem z ust. 2 tego

przepisu, dla skuteczności oświadczenia woli wyrażonego w postaci elektronicznej miarodajna jest chwila, w której wprowadzono je do środka komunikacji elektronicznej. Upraszczając, chodzi o moment, w którym e – mail trafił na serwer pocztowy odbiorcy.

Zdaniem KIO zamawiający przedstawił dowody, że wysłany przez niego e-mail dotarł do adresata w postaci

wydruku ze skrzynki pracownika zamawiającego, z którego wynikało, że wiadomość została wysłana na podany adres i ma status przekazanej. To zdaniem Krajowej Izby Odwoławczej wystarczyło.

Źródło – www.uzp.gov.pl

[ek]

Jeden PCC przy hipotece łącznej

NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY

W wyroku z dnia 14 marca 2014 roku

Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, że w przypadku ustanowienia hipoteki łącznej na kilku nieruchomościach podatek od czynności cywilnoprawnych (PCC) oblicza się raz od kwoty zabezpieczonego kredytu (sygn. akt II FSK 683/12).

NSA wydał takie orzeczenie na skutek zaskarżenia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, podzielającego pogląd Naczelnika Urzędu Skarbowego wyrażony w interpretacji podatkowej, że w przypadku zabezpieczenia wierzytelności hipoteką na kilku nieruchomościach należy w stosunku do każdej z tych obciążonych nieruchomości złożyć deklarację PCC-3, a co za tym idzie, dla każdej z nich obliczyć i zapłacić podatek od czynności cywilnoprawnych od pełnej wysokości

zabezpieczonej wierzytelności. Zarówno Naczelnik US jak i WSA stali na stanowisku, że w owym przypadku nie mamy do czynienia z hipoteką łączną, lecz z kilkoma odrębnymi hipotekami ustanowionymi na kilku nieruchomościach. Stąd też miało istnieć kilka odrębnych przedmiotów opodatkowania, bez względu na fakt, że ustanowienie hipoteki na kilku nieruchomościach służyło zabezpieczeniu jednej i tej samej wierzytelności.

W uzasadnieniu wyroku uchylającego wyrok WSA oraz interpretację podatkową Naczelnika Urzędu Skarbowego, NSA stwierdził, że ustanowienie hipoteki łącznej wiąże się z jednym oświadczeniem woli tj. z jedną czynnością cywilnoprawną, co daje tylko jedną podstawę do obliczenia wysokości podatku od czynności cywilnoprawnych.

Źródło – www.nsa.gov.pl

[gw]

Wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu pojednawczym

Sąd Najwyższy w dniu 26 lutego 2014 roku w sprawie III CZP 117/13 podjął uchwałę, w

której stwierdził, że w postępowaniu pojednawczym sąd ustala wynagrodzenie pełnomocnika na podstawie stałej stawki minimalnej, o której mowa w § 10 ust. 1 pkt 3 w związku z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa

kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. 2013/490).

Orzeczenie Sądu Najwyższego przeczy praktyce sądów powszechnych orzekania o kosztach zastępstwa

procesowego w postępowaniu pojednawczym odpowiednio do wartości przedmiotu sporu.

Źródło – www.sn.pl

[ek]

Przeznaczeniem niniejszego opracowania jest wskazanie na wybrane informacje i zagadnienia prawne, które nie mają jednak charakteru ostatecznego ani wyczerpującego i nie mogą zastępować profesjonalnej opinii ani porady prawnej. Zainteresowanych pogłębioną analizą lub wyjaśnieniem zagadnień przedstawionych w Newsletterze prosimy o kontakt z Kancelarią.

Koszalin, 31 marca 2014 roku